

1773 est eis mittere Fridericūm episcopūm et co-

liberq. p. 114 Witkonem¹, virūm urbane eloquentiq.,
cūm quibusdam aliis in Nürberk, qui et
absentiam suam excusent et oblata
pecūnia imperatorem ab hac intentione avertant.
Breviter dicam: eūnt et inacle redeūnt, secūdo
mittūntur et nihil proficiūnt, imperator nec
prece flectitur nec precio, instat, ut dimitta-
tur Loberlaus. Cuius volūntati non aūsi re-
sistere faciūnt tandem, quōd iubet, dimitten-
tes eūm et Pragam dedūcentes, ubi Fridericū
eius prestolabatur adventūm. Quō eminus
veniente revelantur iam ex multis cordibus
cogitationes, occūrsa enim et concūrsa millo-
rum excipitur ac primo ad limina sanctorūm
cūm magna hūmilitate nūdatus pedes pro-
cedit gratias actūrus, deinde ad regem et Frideri-
cūm, a quibus in osculo pacis excipitur, poste-
mo ad hospitium progreditur; cūmq. cubaret,
sinistri ei rūmores dicūntur, videlicet quōd Fride-
ricū eūm de mane cecare velit. Quibus ille
territus de nocte fugit et cūm omnibus, quos
habere potuit, ad cūriam imperatoris, quē in

1) Witko Witigo f. Zaffke, die Witigouen und die Befindlung
Witigouen, St. Prof. f. Loude - in. Volkst. 1, 114 f.

fp. 30 n. 31

fuls

m. f. 88' n. 104 f. 4,
die v. 104 f. 4 n. 104 f. 4
104 f. 4 (P. T.)